

El Papa finalitza el viatge a Baviera

Benet XVI ha conclòs el seu viatge a Baviera. El Sant Pare ha pronunciat diversos discursos, dels quals us oferim una selecció. En ells ha subratllat que "Déu té rostre humà" i "ens salva de la por del món".

13/09/2006

10 setembre. Munic, Plaça de Maria

En el centre d'aquesta plaça es troba la "Mariensäule" (Columna de la Verge). Al capdamunt, hi ha una estàtua de bronze daurat de la Verge, patrona de Baviera, que va ser erigida el 1638 per Maximilian I, en acció de gràcies per la fi de l'ocupació sueca de la ciutat durant la guerra dels Trenta Anys.

El Papa va ser bisbe d'aquesta diòcesi, com a successor de sant Corbinià. Segons la llegenda, un ós havia trossejat el cavall del sant quan es dirigiria cap a Roma. Corbinià li va retreure per aquella malifeta i, en càstig, va carregar en els seus lloms la càrrega que fins aquell moment havia dut el cavall.

"Sant Corbinià va deixar lliure a l'ós en arribar a Roma. En el meu cas, l'Amo ha decidit un altra cosa. Em trobo, per tant, de nou als peus de la "Mariensäule" per implorar la intercessió i la benedicció de la Mare

de Déu, aquest vegada no només per a la ciutat de Munic i Baviera, sinó per a l'Església universal i per a tots els éssers humans de bona voluntat".

(Dirigint-se a la Verge) "Els nostres avantpassats, en un període de tribulació, van erigir aquí, en el centre de la ciutat de Munic, la teva imatge, per confiar-te la ciutat i el país. Volien trobar-te sempre en els seus camins ordinaris i aprendre de Tu com viure de manera justa la seva existència humana. Ajuda'ns -va concloure el Papa- a tenir paciència i a ser humils, a ser lliures i valentes, com ho vas ser Tu en el moment de la Creu".

10 setembre. Missa en Munic

Davant 250.000 persones, el Papa va parlar a l'homilia sobre el rostre que Occident presenta a altres cultures, un rostre en el qual la imatge de Déu es va esvaint.

"Si [Occident] només transmet coneixements, habilitats, capacitat tècnica i instruments, es transmet poc. Llavors entren de seguida en joc els mecanismes de la violència, i la capacitat de destruir i de matar es converteix en la capacitat predominant per a arribar al poder. D'aquesta forma, s'allunya cada vegada més de la reconciliació, del compromís comú per la justícia i l'amor".

"Les poblacions d'Àfrica i d'Àsia admiren les nostres capacitats tècniques i la nostra ciència, però al mateix temps, s'espanten enfront d'un tipus de raó que exclou totalment Déu de la visió de l'home, considerant aquesta la forma més sublim de la raó, que cal imposar també a les seves cultures. La veritable amenaça per a la seva identitat no la veuen en la fe cristiana, sinó en el menyspreu de Déu i en el cinisme que considera la

falta de respecte pel sagrat, un dret de la llibertat, i converteix la utilitat en criteri moral suprem per als futurs èxits de la investigació".

"Aquest cinisme no és el tipus de tolerància i d'obertura cultural que esperen els pobles i que desitgem tots! La tolerància, de la qual tenim necessitat urgent, comprèn el temor de Déu, el respecte del que per a uns altres és sagrat. Aquest sentit de respecte només pot ser regenerat al món occidental si creix de nou la fe en Déu, si Déu està present de nou en nosaltres. Aquesta fe no la imposem a ningú. La fe solament es pot desenvolupar en la llibertat. No obstant això, demanem als éssers humans que, en l'exercici de la seva llibertat, s'obrin a Déu, que el busquin i l'escoltin".

"El món té necessitat de Déu. Nosaltres tenim necessitat de Déu. De quin Déu?. Del Déu, va dir, la

"venjança" del qual és la Creu: el "No" a la violència, l'amor fins al final. No som irrespectuosos amb les altres religions i cultures, amb la profunda veneració per la seva fe, si confessem amb veu alta i sense terme mig a aquell Déu que oposa el seu sofriment a la violència; que enfront del mal i al seu poder eleva, com límit i superació, la seva misericòrdia. Dirigim a Ell la nostra súplica -va concloure-, perquè estigui amb nosaltres i ens ajudi a ser els seus testimonis creïbles".

10 setembre. Catedral de nostra Senyora de Munic *El temple, edificat entre 1468 i 1488, va ser gairebé destruït durant la Segona Guerra Mundial. A la trobada assistien nens que han fet la primera Comunió i les seves famílies.*

“Durant la nostra vida, tots estem en camí i volem descobrir la senda justa. No volem dir al final: he pres el

camí equivocat, la meua vida ha fracassat".

"Acompanyeu als vostres fills en el camí cap a la Comunió. Aneu amb ells a l'església per a participar en la celebració eucarística dels diumenges. No és temps perdut, tota la setmana és més bella si participeu junts en la litúrgia dominical. Reseu junts a casa. L'oració ens duu no solament cap a Déu sinó també cap els altres".

"Us demano que tingueu present a l'escola la recerca de Déu. Sé que en el nostre món pluralista és difícil engegar en l'escola el tema de la fe. Estimuleu els alumnes a preguntar-se: d'on venim i a on anem en la nostra vida".

"Feu tot el possible per a fer de la parròquia una pàtria interior per a la gent on s'experimenti la família de l'Església universal".

11 setembre 2006. Santuari marià de Altötting (Baviera)

Segons una llegenda, el bisbe Rupertus von Salzburg va batejar en aquest lloc al segle VIII el primer duc bavarès de fe catòlica. En 1330 es va col·locar en el primitiu temple una imatge de la Mare de Déu amb el Nen Jesús i el 1489 l'església va ser escenari de dues aparicions de nostra Senyora que li van donar la fama de la que encara gaudeix. El temple custodia a més, en urnes d'argent, els cors de tots els reis de Baviera.

[María, a l'Evangeli de les noces de Canà], "demana al seu Fill que ajudi als amics que es troben en dificultats" però es dirigeix a Ell, (...) i li confia una necessitat humana al seu poder que va més enllà de l'acció i la capacitat humanes". No obstant això, "no diu a Jesús què és el que ha de fer; no li demana en absolut un miracle, senzillament li confia la

situació i deixa la decisió en les seves mans".

La resposta de Jesús a Maria: "Dona, què ens importa a tu i a mi? Encara no ha arribat la meua hora", no pressuposa desatenció, sinó que anticipa "el lloc de Maria a la història de la salvació" quan en la Creu, Jesús "farà de la seva mare la mare de tots els seus deixebles. Maria representa la dona nova i definitiva, companya del Redemptor i mare nostra: l'apel·latiu, aparentment poc afectuós, expressa en canvi la grandesa de la seva missió".

Crist i la seva mare estan units, per l'acceptació de la voluntat de Déu que Maria fa palesa durant l'Anunciació. "En aquest doble sí, l'obediència del Fill es fa cos, Maria li dóna el cos. El que tenen a veure un amb una altra és aquest doble sí. El Senyor es refereix amb la seva

paraula a aquest punt de la seva unitat profunda".

Per això, "Jesús no actua mai sol per a si, ni per a complaure als altres. Actua partint sempre de la voluntat del Pare". En l'episodi de Canà "no juga amb el seu poder en un assumpte, en el fons, personal. Dóna un senyal, amb el qual anuncia la seva hora. Amb el senyal de la transformació de l'aigua en vi, amb el senyal del regal de festa, anticipa la seva hora ja des d'aquest moment".

12 de setembre de 2006. Altötting.
Visita a la basílica de Santa Anna de Altötting, construïda entre 1910 i 1912.

"Les messes de Déu són moltes i necessiten obrers: en l'anomenat Tercer Món -a l'Amèrica Llatina, a l'Àfrica i a l'Àsia- la gent espera heralds que duguin l'Evangelí de la pau, el missatge de Déu fet home.

Però també a l'anomenat Occident, aquí a Alemanya, així com en la immensa Rússia, és veritat que les messes podrien ser moltes. No obstant això, **manquen persones amatents a fer-se obrers a les messes de Déu**".

[Dirigint-se al Senyor] "Mira el món i mana obrers! Amb aquesta petició, truquem la porta de Déu; però el Senyor crida al nostre cor i fa aquesta mateixa petició. Senyor, em vols? No és potser massa gran per a mi? No sóc potser massa petit per a això? "No tinguis por", va dir l'àngel a Maria. "No tinguis por, t'he cridat pel teu nom", ens diu a cadascun mitjançant el profeta Isaïes".

"Només qui està "amb Ell" aprèn a conèixer-lo i pot anunciar-lo realment. Qui està amb Ell, no es reserva allò que ha trobat, sinó que ha de comunicar-lo".

"Una manera essencial d'estar amb el Senyor és l'adoració eucarística. A l'hòstia consagrada, hi és present Ell, el veritable tresor, sempre al nostre abast. Només en l'adoració aprenem a rebre'l de manera justa. Estimem estar amb el Senyor! **En el sagrari podem parlar amb Ell de tot.**

Podem exposar-li les nostres peticions, les nostres preocupacions, les nostres angoixes, les nostres alegries, la nostra gratitud, les nostres desil·lusions, les nostres esperances! Allí podem repetir-li novament: "Senyor, mana obrers al teu bladar! Ajuda'm a ser un bon treballador de la teva vinya!".

[Maria] "va ser amb Jesús durant tota la seva vida i, per tant, estava i segueix estant plenament a la disposició dels éssers humans. Pensem en **la importància de les mares i dels pares, de les àvies i dels avis, en la importància de la família com ambient de vida i**

d'oració, on s'aprèn a resar i on poden assaonar-se les vocacions".

13 de setembre de 2006. Ratisbona.

Davant unes tres-centes mil persones reunides en l'anomenat "Prat del Papa", Benet XVI va expressar un "Gràcies de cor" als habitants de Ratisbona.

“Des de la Il·lustració, almenys una part de la ciència s'ha dedicat a cercar una explicació al món en la qual Déu seria innecessari. I si això fora així, Déu es faria innecessari en les nostres vides”.

[Però] "Cada vegada que semblava que aquest intent havia assolit èxit, inevitablement sorgiria l'evident: quelcom manca en l'equació! Quan es resta a Déu, alguna cosa no suma per a l'home, el món i tot el vast univers”.

“Avui, que hem après a reconèixer les patologies i les malalties mortals

associades amb la religió i amb la raó, i les maneres que la imatge de Déu pot ser destruïda a causa de l'odi i el fanatisme, és important dir amb claredat en quin Déu creiem i professar confiadament, **que aquest Déu té rostres humans**".

"Solament això ens allibera de tenir por a Déu, que està últimament en l'arrel de l'ateisme modern.

Solament aquest Déu ens salva de la por del món i de l'ansietat davant el buit de la vida".

"La fe no està per a fer por; en canvi, amb certesa ens crida a la responsabilitat. No hem de malbaratar la nostra vida, ni abusar d'ella; tampoc no hem de guardar-la per a nosaltres mateixos; davant la injustícia no hem de romandre indiferents, fent-nos col·laboradors silenciosos o fins i tot còmplices. Hem de percebre la nostra missió en la història i mirar de correspondre.

No es necessita por, sinó responsabilitat, responsabilitat i preocupació per la nostra salvació, i per la salvació de tot el món”.

14 setembre 2006. Seu de Freising. Trobada final del viatge. *Abans de tornar a Roma, el Papa ha acudit a Freising, important ciutat bavaresa. A la catedral, construïda el 1205 i dedicada a santa Maria i sant Corbinià, va ser ordenat el 1951 l'ara Sant Pare. Benet XVI, deixant de banda el text que anava a llegir, va fer oració en veu alta davant els assistents, entre els quals hi eren trenta preveres ordenats el mateix dia que el pontífex. Seleccionem alguns punts del discurs.*

"Crist veu el món com el camp de Déu -diu el Sant Pare-, on madura una rica collita que necessita obrers. L'actitud principal de Jesús és un optimisme de fons basat en la confiança en la potència del Pare,

l'amo de les messes. Aquesta actitud és per a nosaltres motiu d'esperança".

"Cal tenir sempre present tot allò que afirma el text bíblic: és "l'Amo de les messes" el que mana "els obrers" al seu sembrat. Jesús no va donar als seus deixebles la tasca d'anar a cridar a altres voluntaris o d'organitzar campanyes de promoció per a recollir noves adhesions, sinó la de 'pregar' a Déu".

"Aquest fet no significa que la pastoral vocacional hagi de limitar-se a l'oració. Resar a l'amo de les messes vol dir que solament romanent en íntima comunió amb l'Amo, que està ple d'amor i compassió per la humanitat, es pot involucrar a altres obrers en el treball pel regne de Déu".

"No cal moure's dintre d'una lògica de nombres i d'eficiència, sinó de gratuïtat i lliurament. Els obrers de

les messes de Déu són els que segueixen les petjades del Crist i això pressuposa el despreniment de si mateix i la plena 'sintonia' amb la seva voluntat".

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/el-papa-
finalitza-el-viatge-a-baviera/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/el-papa-finalitza-el-viatge-a-baviera/)
(21/08/2025)